

Krasne pod Przasnyszem, kościół parafialny, przed 1575–1883, widok ogólny od strony północno-zachodniej

Krasne near Przasnysz, parish church, before 1575–1883, general view from the north-west

Krasne – gniazdo rodowe Krasińskich i najcenniejsze mauzoleum magnackie Mazowsza i Nizu Polskiego

Michał
WARDZYŃSKI

Krasne, kościół, widok fasady i bramki z kamiennymi posągami św.św. Jana Chrzciciela i Błażeja, przed 1750, wyk. J.Ch. Redtler, konserwowane w 2017 r.

Krasne, church, view of the façade and the gate with stone statues of St. John the Baptist and St. Blaise, before 1750, executed by J.Ch. Redtler, preserved in 2017

Rodzina Krasińskich herbu Ślepowron, piszących się z Krasnego pod Przasnyszem, ma dla Mazowsza i państwa polskiego zasługi szczególne¹, chociaż przez katastrofę Biblioteki Ordynacji Krasińskich przy ul. Okólnik po upadku powstania warszawskiego przez wielu zapomniane albo niedoceniane. Niemal całkowite zniszczenie wspaniałych zbiorów archiwum, biblioteki i kolekcji muzealnej z XIV–XX w. (resztki zabytków trafiły m.in. do Biblioteki Narodowej i Muzeum Narodowego w Warszawie)² stanowi dzisiaj główną przeszkodę w badaniach nad przeszłością Krasińskich i ich wyjątkowymi w skali regionu i poza nim fundacjami artystycznymi. Dość wspomnieć o monumentalnej stołecznej rezydencji wojewody płockiego i starosty warszawskiego Jana Dobrogosta Krasińskiego

¹ L. Nowaliński, *Ród Krasińskich na Mazowszu*, [w:] *Franciszka z Krasińskich Wettyn, księżna Kurlandii i Semigalii, prababka dynastii królów włoskich. Dziedzictwo rodziny Krasińskich w regionie świętokrzyskim*, red. D. Kalina, R. Kubicki i M. Wardzyński, Kielce–Lisów 2012, s. 33–40.

² K. Ajewski, *Zbiory artystyczne Biblioteki i Muzeum Ordynacji Krasińskich w Warszawie. Losy, ludzie, znaczenie*, Warszawa 2004.

Krasne, kościół, wnętrze, widok ogólny z nawy głównej w kierunku prezbiterium

Krasne, church, interior, general view from the nave towards the upper choir

(1677–1698, proj. Tilman van Gameren), którą goszczący w XVIII w. w Warszawie cudzoziemcy stawiali za wzór europejskiego pałacu miejskiego doby baroku³, czy Opinogórze i Radziejowicach – dwóch ważnych centrach kultury polskiej XIX–pocz. XX w. sponsorowanych przez hrabiów Wincentego, Ludwika i Edwarda Krasińskich. Dzisiaj każde z tych trzech miejsc nieodłącznie kojarzy się z kulturą najwyższej próby – pałac mieści zbiory specjalne Biblioteki Narodowej, a w obu mazowieckich rezydencjach zlokalizowano muzea i ośrodki pracy twórczej⁴.

Kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krasnem jest dzisiaj świątynią bazylikową o typowych cechach eklektycznych, które są efektem kilku faz rozbudów nowożytnych, od lat 70. XVI do lat 40. XVIII w. Pierwotna, drewniana świątynia powstała już w XIV w. stając się od końca tego stulecia miejscem pochówku blisko 40 przedstawicieli i przedstawioelek tej rodziny rycerskiej⁵, przybyłej wg legendy rodowej już w 1. poł. XIII w. z Czech na służbę u księcia Konrada I Mazowieckiego (1187–1247). Status możnowładczy Krasińscy osiągnęli w 2. poł. XVI w., w następnych dwóch stuleciach uzyskując zaszczytne miano rodu senatorskiego.

Największe zasługi na polu fundatorskim w Krasnem ponieśli: podkanclerzy wielki koronny i biskup krakowski Franciszek (1525–1577), fundator w 1575 r. murowanej nawy, uzupełnionej o dwie kaplice boczne z manierystycznymi nagrobkami rodziców i dziadków (m.in. Santi Della Camilla zw. Il Gucci Fiorentino),

³ S. Mossakowski, *Pałac Krasińskich*, Warszawa 1972.

⁴ *O Edwardzie br. Krasińskim i jego dziełach niektórych*, red. W. Mielniczuk-Krupa, Radziejowice 2003; *Mały klejnot: pałacyk Zygmunta Krasińskiego w Opinogórze*, red. S. Maliszewska, A. Łyszkowska, M. Bral, Opinogóra 2016.

⁵ F. Łydyński, *Dzieje kościoła w Krasnem*, „Mazowsze” 1996, nr 1/7, s. 25.

Krasne, kościół, prezbiterium, ściana południowa, zespół marmurowo-alabastrowych nagrobków i epitafiów oraz tablic komemoratywnych rodu Krasińskich, m.in. Jana Kazimierza, podskarbiego wielkiego koronnego, lata 50.–60. XVII w., wyk. pracownie rzeźbiarskie z Gdańska, Chęciny i Krakowa, konserwowane w 2019 r.

Krasne, church, upper choir, southern wall, marble-alabaster tombstones and epitaphs, as well as commemorative plaques of the Krasiński family, incl. Jan Kazimierz, grand Treasurer of the Crown, fifties and sixties of the 17th century, sculptured in the workshops of Gdansk, Chęciny and Krakow, preserved in 2019

Krasne, kościół, prezbiterium, ściana północna, zespół marmurowo-alabastrowych nagrobków i epitafiów oraz tablic komemoratywnych rodu Krasińskich, m.in. dwóch żon Jana Kazimierza, podskarbiego wielkiego koronnego, lata 50.–60. XVII w., wyk. pracownie rzeźbiarskie z Gdańska, Chęciny i Krakowa, konserwowane w 2019 r.

Krasne, church, upper choir, northern wall, marble-alabaster tombstones and epitaphs, as well as commemorative plaques of the Krasiński family, incl. two wives of Jan Kazimierz, grand Treasurer of the Crown, fifties and sixties of the 17th century, sculptured in the workshops of Gdansk, Chęciny and Krakow, preserved in 2019

i poprzedzonej wieżą zachodnią⁶, następnie Jan Kazimierz (1607–1669), podskarbi wielki koronny i jego syn Jan Dobrogost (Bonawentura, 1639–1717), odpowiedzialni kolejno za budowę nowego prezbiterium z kryptą publiczną (1663), nagrobków i epitafiów rodowych (1652/1653–1669, wyk. m.in. pracownice gdańskie, Martin Christian Peterson z Krakowa i Andrzej Czerniec *vel* Kacik z Chęciny, atryb., oraz Andreas Mackensen II z Gdańska)⁷, oraz starosta przasnyski itd. Błażej Jan (1703–1751) – fundator nowego korpusu nawowego (1739–1749, arch. Jakub Fontana, atryb.) i późnobarokowo-rokokowego wystroju wnętrza (mal. Sebastian Eckstein, 1747, i Szymon Czechowicz) z rokokowym nagrobkiem żony – Marianny z Czarnkowskich (zm. 1745)⁸ i parą kamiennych figur św.św. patronów: Jana Chrzciciela i Błażeja, na bramce wejściowej (Johann Chrisostom Redtler). W latach 1877–1883 świątynia doczekała się jeszcze jednej, neorenesansowej aranżacji wyposażenia wnętrza wg koncepcji arch. Wincentego Rakiewicza – te ostatnie prace sfinansował hr. Ludwik Józef Krasieński (1833–1895). W 1880 r. znany i ceniony na Mazowszu organmistrz Jan Śliwiński

ze Lwowa wykonał nowy instrument organowy, pozostawiając bez zmian sam projekt późnobarokowej szafy-prospektu z lat 1746–1751 (organmistrza Wawrzyńca Zadorskiego z Warszawy), natomiast w 1883 r. stołeczny malarz Antoni Strzałecki wykonał odświeżenie (połączone niestety z przemalowaniem i zasłonięciem pierwotnej sygnatury Ecksteina) dekoracji *al fresco*⁹. Do 1945 r. wspaniałe urządzone zakrycia i skarbiec były pełne wybitnych precjozów złotniczych i tekstylnych, od XIV do końca XIX wieku¹⁰. Po rządach Ludwika Krasieńskiego pozostało w Krasnem wspaniałe neostylowe założenie gospodarcze majątku ze sławną ongiś stadniną koni krwi arabskiej oraz park krajobrazowy z cennymi okazami drzew i zespołem regularnych stawów – murowano-drewniany dwór zniszczono w 1945 roku¹¹.

Mimo licznych nawarstwień historycznych i faz stylowych obecnych w kościele w Krasnem nie ulega wątpliwości pierwszorzędna jego wartość jako największego mauzoleum magnackiego na Mazowszu i Niżu Polskim, z ośmioma znakomitymi marmurowo-alabastrowymi, kamiennymi i mosiężnymi pomnikami nagrobnymi oraz 24 tablicami komemoratywnymi przedstawicieli i przedstawioelek rodu Krasieńskich. Kilka z nich, m.in. Gucciowski pomnik Andrzeja i Katarzyny z Czernickich (1581), dwóch żon Jana Dobrogosta: Teresy z Chodkiewiczów (zm. 1672) i Jadwigi Teresy z Jabłonowskich

Krasne, kościół, prezbiterium, marmurowo-mosiężny podwójny nagrobek dwóch żon Jana Dobrogosta Krasieńskiego, przed 1700, proj. Jan Reisner (?), wyk. Andreas Mackensen II z Gdańska (atryb.), konserwacja w 2019 r.

Krasne, church, upper choir, marble-brass double tombstone of Jan Dobrogost Krasieński's two wives, before 1700, designed by Jan Reisner (?), modelled by Andreas Mackensen II from Gdansk (attributed), conservation in 2019

⁶ Tamże, s. 25–26.

⁷ M. Wardzyński, *Artifices chencinenses. Rola i miejsce warsztatów chęcinińskich w produkcji kamienniarstwo-rzeźbiarskiej w Rzeczypospolitej (koniec XVI–I. połowa XVII wieku)*, [w:] *Franciszka z Krasieńskich Wettyn...*, dz. cyt., s. 167–168, il. 31.

⁸ Ł.P. Młynarski, *Kościół i mauzoleum Krasieńskich w Krasnem w okresie nowożytnym. Przyczynek do dziejów obiektu*, [w:] *Franciszka z Krasieńskich Wettyn...*, dz. cyt., s. 53–59. Por. ponadto H. Samsonowicz, *Freski Sebastiana Ecksteina w kościele w Krasnem*, „Mazowsze” 1996, nr 1/7, s. 31–36; M. Wardzyński, *Z Moraw na Mazowsze – freski Sebastiana Ecksteina w Węgrowie i Krasnem*, [w:] *Poza Warszawą*, red. A. Pieńkos, M. Wardzyński, t. 1, *Arcydziela plastyki dawnej XII–XVIII wieku w świątyniach i rezydencjach Mazowsza*, red. M. Wardzyński, Warszawa 2018, s. 204–207).

⁹ *Rakiewicz Wincenty*, [w:] S. Łoza, *Architekci i budowniczy w Polsce*, Warszawa 1954, s. 253–254; D. Kaczmarzyk, *Cengler Juliusz Faustyn*, [w:] *Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających. Malarze-rzeźbiarze-graficy*, t. 2, red. J. Maurin-Białostocka i J. Derwojed, Wrocław–Warszawa–Kraków 1975, s. 297–298.

¹⁰ A.K.F. Wołosz, *Zaginione złotnictwo ze skarbcza kościoła w Krasnem*, „Mazowsze” 1996, nr 1/7, s. 45–62.

¹¹ M. Petsch, *Dzieje budowlane rezydencji w Krasnem*, „Mazowsze”, VI, 1998, nr 11, s. 145–158.

Krasne, kościół, nawa północna, neorenesansowy ołtarz boczny NMP, po 1877, proj. W. Rakiewicz, wyk. J.F. Cengler z pracownią, obraz Matki Bożej Szkaplerznej, ok. 1700 r.

Krasne, church, northern aisle, neo-renaissance side altar of the Blessed Virgin Mary, after 1877, designed by W. Rakiewicz, made by J.F. Cengler and workshop, image of Our Lady of the Scapular, c. 1700

W okresie powojennym głównym przedmiotem troski były – poza bieżącymi remontami budowlanymi w latach 1915, 1954–1956 i 1971 – cenne rokokowe malowidła ścienne z 1747 r. Morawianina Ecksteina, których kompleksową konserwację przeprowadził w latach 1954–1956 prof. Karol Dąbrowski z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Szczególnym okresem w historii kościoła par. w Krasnem są lata od 2010 r. Podjęto szereg prac remontowych, konserwatorskich i restauratorskich, dzięki którym budowla i unikatowa reprezentacyjna krypta rodziny Krasieńskich zostały trwale zabezpieczone przed zawilgoceniem (drenaż obwodowy murów, wymiana pokrycia dachów w sezonach: 2012–2015), gruntownie odnowione i udostępnione do zwiedzania. W tym samym okresie zespół prof. Pawła M. Jakubowskiego (ASP Warszawa) wykonał niezakończone jeszcze, zakrojone na szeroką i przeprowadzone na najwyższym poziomie merytorycznym i technologicznym skalę badania sondażowe i rozpoczął trwające do dnia obecnego działania konserwatorskie przy zespole iluzjonistycznych ołtarzy i malatur figuralnych w technice mieszanej *al fresco-al secco* Ecksteina¹⁶. Warto zaznaczyć, że bezpośredniego wzorca dla dekoracji Morawianina dostarczyły poddane przez fundatora i znane malarzowi z autopsji freski Toskańczyka Michelarcangela Palloniego w farze w Węgrowie (1707–1708).

W latach 2014–2015 firma Waldemara Brzostka z Ostrowi Mazowieckiej wykonała główne prace budowlane, poprzez częściowe odświeżenie elewacji i wymianę poszycia partii dachów, wspólnie z zespołem Marka Kossa

¹⁶ Ostrołęka, WMKZ Delegatura, bez sygn., P. Jakubowski, *Konserwacja, restauracja oraz rekonstrukcja malowideł ściennych Sebastiana Ecksteina w kościele w Krasnem*, cz. 1–4, Warszawa 2014–2017; tamże, bez sygn., P. Jakubowski, *Krasne – Dokumentacja z badań konserwatorskich polichromii – otoczenie scen „Apoteoza Świętego Wawrzyńca” i „Opłakiwanie pod krzyżem”*, Warszawa 2018.

Krasne, kościół, prezbiterium, narożnik północno-wschodni, odkrywka sondażowa malatury ściennej, 1747, mal. Sebastian Eckstein z Warszawy

Krasne, church, upper choir, north-east corner, survey outcrop of wall painting, 1747, painted by Sebastian Eckstein from Warsaw

z Warszawy ukończyli generalny remont krypty rodowej z zespołem marmurowych sarkofagów, kenotafów i katakumb. Prace te poprzedziły niezbędne badania archeologiczne¹⁷. W 2017 r. grupa Grażyny Szczyпки-Kozłowskiej wykonała ponadto konserwację pary statui świętych dłuta Redtlera na bramce kościelnej¹⁸. Równoległe przedsiębiorstwo Małgorzaty Grzesik-Zawadzkiej i Błażeja Zawadzkiego z Pierzchna zakończyło wtedy konserwacje pary murowano-gipsowych neorenesansowych nastaw bocznych z obrazami nowożytnymi: *Matki Boskiej Szkaplerznej* (ok. 1700) i *Matki Bożej Różańcowej* (ok. 1750, mal. Szymon Czechowicz)¹⁹. W 2018 r. zaczęto kompleksowe prace przy konserwacji i częściowej rekonstrukcji znakomitego zespołu marmurowo-alabastrowych i mosiężnych nagrobków, epitafiów i tablic komemoratywnych Krasieńskich. Rok później zadania rozdzielono między pracownice Małgorzaty i Pawła Osełków z Kielc oraz prof. Piotra Niemcewicza z Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu²⁰. Rok 2020 upłynął pod znakiem odnowienia cennego marmurowo-mosiężnego ołtarza głównego ze znajdującym się na nim krucyfiksem i świecznikami oraz manierystycznej chrzcielnicy czerwonomarmurowej z ok. 1575 r. Wszystkie te prace zrealizowała kielecka pracownia Państwa Osełków. W obecnym sezonie zaplanowano usunięcie zawilgoceń ścian wieży i kruchty i wymianę poszycia dachów nad nawami bocznymi. Podjęto też decyzję o kontynuacji prac przy 13 kolejnych nagrobkach i tablicach komemoratywnych

¹⁷ Ostrołęka, WMKZ Delegatura, bez sygn., R. Cędrowski, *Sprawozdanie z przeprowadzenia badań archeologicznych w kryptach kościoła pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krasnem*, pow. Przasnysz, woj. mazowieckie, Warszawa 2012.

¹⁸ Ostrołęka, WMKZ Delegatura, bez sygn., M. Koss, *Program prac konserwatorskich kamiennego wystroju kościoła pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krasnem*, Krasne 2012; tamże, bez sygn., G. Szczyпка-Kozłowska, *Konserwacja bramy kościoła Podwyższenia Krzyża w parafii św. Jana Chrzciciela w Krasnem*, ul. Krasieńskiego 2/1, Warszawa 2017.

¹⁹ Ostrołęka, WMKZ Delegatura, bez sygn., M. Grzesik-Zawadzka, *Dokumentacja prac konserwatorskich ołtarz boczny pw. Matki Boskiej Różańcowej (nawa południowa) z kościoła parafialnego pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krasnem*, Pierzchno 2015; tamże, bez sygn., M. Grzesik-Zawadzka, *Dokumentacja prac konserwatorskich ołtarz boczny pw. Matki Boskiej Szkaplerznej (nawa północna) z kościoła parafialnego pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krasnem*, Pierzchno 2015.

²⁰ M. Osełka, M. Wardzyński, *Zespół nowożytnych pomników rodu Krasieńskich w kościele parafialnym w Krasnem (ok. 1580–1747). Sprawozdanie z badań historyczno-artystycznych i konserwatorskich oraz wynikających z nich prac konserwatorskich*, „Zabytki na Mazowszu. Rocznik Konserwatorski” 2019, s. 107–129, il. 1–16.

przedstawicieli rodu Krasieńskich na ścianach i filarach międzynawowych, oraz przy odnowieniu dębowej oprawy prezbiterium z kazalnica, ławami kolatorskimi i tronem celebransą proj. Rakiewicza, wykonanych przed 1883 r. przez utalentowanego stołecznego rzeźbiarza Juliusza Faustyna Cenglera. Zostanie też poszerzony zakres odkrywek malowideł na ścianie zachodniej. Wcześniej zespół prof. Jakubowskiego ujawnił tam pod wtórnymi nawarstwieniami tynków fragmenty nieznannej wcześniej malatury ze sceną figuralną, którą wstępnie zadatowano na koniec XVI lub 1. poł. XVII w.

Na swoją kolej i otoczenie należy opieką badawczo-konserwatorską oczekują jeszcze oraz pozostałe elementy stolarsko-snycerskiego wystroju naw (ławki i konfesjonały) oraz zakrystii i skarbcza z ozdobnymi piecami kafłowymi. Planowany jest również kompleksowa odnowa instrumentu organowego z późnobarokowym prospektem. Szczególnego namysłu i troski domagają się odsłonięte w ostatnich kilku latach na ścianach naw bocznych, filarach i sklepieniu liczne fragmenty iluzjonistycznej rokokowej polichromii Ecksteina, które spoczywają ukryte pod kilkucentymetrową warstwą tynku z czasów XIX-wiecznej modernizacji Rakiewicza i Cenglera. W przyszłości warto rozważyć całkowite odsłonięcie tej cennej fazy dekoracji w jednym z wybranych prześseł prezbiterium lub korpusu świątyni – jest

Krasne, kościół nawa główna, 1. filar północny, odkrywka sondażowa z fragmentem rokokowego zacheuszka, 1747, mal. Sebastian Eckstein z Warszawy

Krasne, church, nave, 1. northern pillar, survey outcrop with a fragment of rococo Apostle chandelier, 1747, painted by Sebastian Eckstein from Warsaw

Krasne, kościół, widok
ogólny wnętrza z kruchty
ku ołtarzowi głównemu

Krasne, church, general
view of the interior from
the vestibule towards
the high altar

to bowiem jedna z niewielu realizacji podobnej klasy i wartości na całym historycznym Mazowszu. Dodatkową zachętą do podjęcia działań w tym kierunku są obiecujące rezultaty analogicznych przedsięwzięć w dwóch innych kościołach udekorowanych w latach 40. XVIII w. przez Ecksteina – u franciszkanów-reformatów w Węgrowie (dla tego samego fundatora, konserwacja ukończona 2018) oraz u misjonarzy w Tykocinie na Podlasiu, dla hetmana wielkiego koronnego Jana Klemensa Branickiego (2019–2020). Odrębnym zagadnieniem jest rozważane udostępnienie skarbcza kościelnego w formie lokalnego muzeum sztuki sakralnej.

Wszystkie omówione działania są prowadzone w ramach współpracy parafii w Krasnem i proboszcza ks. Krzysztofa Kujawy i wspólnoty wiernych z Mazowieckim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, Delegatura w Ostrołęce (kier. Małgorzata

Balcerzak, specjalistka ds. zabytków ruchomych Agnieszka Sagała-Sadowska) i konserwatorem diecezji płockiej, przy udziale grona ekspertów z dziedziny historii sztuki i konserwacji dzieł sztuki. Dofinansowanie WMKZ dla projektów konserwatorskich zgłoszonych przez parafię w Krasnem w latach 2018–2020 wyniosło łącznie 1 114 597,36 zł, przy znacznym wkładzie własnym gospodarzy.

Wysiłki te mają na celu przywrócenie zabytkowi jego oryginalnej wartości artystycznej i odzyskanie dawnej historycznej świetności z XVI–XIX w. Uwieńczeniem działań było przygotowanie w 2018 r. wniosku o nadanie świątyni w Krasnem zaszczytnego tytułu „Pomnika Historii”.

dr hab. Michał Wardzyński

IHS UW, MIK-MAD

Krasne – the Krasinski family nest and the most valuable mausoleum of Mazovia and Polish Plains nobility

Michał
WARDZYŃSKI

The parish church of the Holy Cross Exaltation in Krasne (Przasnysz district) is today a basilica temple with typical eclectic features which are the result of several phases of expansion and modernization of the interior, from the 1570s to the 1880s. The original wooden temple was built in the 14th century, becoming since the end of this century the burial place of nearly 40 representatives of this knightly family. The Krasinski family achieved the status of nobility in the second half of the 16th century, in the next two centuries, obtaining the honourable name of a senatorial family.

The years since 2010 are a special period in the history of the parish church in Krasne. A number of renovation, conservation and restoration works have been undertaken, thanks to which the building and the unique representative public crypt of the Krasinski family have been permanently protected against moisture, thoroughly renovated and made available for sight-seeing. Since 2014, the team of Prof. Paweł M. Jakubowski (Academy of Fine Arts in Warsaw) has been carrying out large-scale survey research and conservation activities at the complex of Rococo illusionist altars and Sebastian Eckstein's figurative paintings from 1747. During the works, previously unknown relics of the polychrome from the 4th quarter of the 16th century and the beginning of the 17th century were unveiled. In 2015, a pair of Neo-Renaissance side altars with their valuable paintings were renovated. Starting from 2018, the teams of the Osełka family from Kielce and Prof. Piotr Niemcewicz from the Nicolaus Copernicus University in Toruń, are restoring an impressive, supra-regional set of marble-alabaster, stone and brass tombstones, epitaphs and commemorative plaques of the Krasinski family from the 80s of the 16th till the 40s of the 18th century. At the same time, protective works have been carried out on the façades and roofs of the temple, and in the current season, the maintenance of the oak, neo-Renaissance upper choir furnishing elements from 1877–1883 are being planned. Preparations are also underway for the restoration of the furnishings of the sacristy and the treasury, the latter will in the future be used as a local museum of religious art. The monument is waiting to be awarded the prestigious title of "Monument of History".

Krasne, church, tower, general view of the upper part with late gothic-neo-renaissance side gables of the façade, c. 1575–1877 to 1883

Krasne, kościół, wieża, widok ogólny górnej części z późnogotycko-neorenesansowymi szczytami bocznych fasady, ok. 1575–1877 do 1883

